

بررسی صادرات غیر نفتی جمهوری اسلامی ایران به جمهوری خلق چین

علی اکبر وکیلی^۱، شهلا بهزاد پور^۲

علی اکبر وکیلی: دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت اجرایی، بانک قرض الحسنه مهر ایران استان یزد

Aliakbarvakily@gmail.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت دولتی، واحد یزد، دانشگاه پیام نور، یزد، ایران

Behzadpour.sh@gmail.com

چکیده

مروری بر تاریخ سیاستگذاری توسعه اقتصادی کشور نشان می دهد که هیچگونه نگرش علمی، دراز مدت و مبتنی بر حقایق اقتصادی در طول تاریخ تصمیم گیری های تجاری ایران حاکم نبوده است. بخش صادرات غیرنفتی، تقریباً همیشه جزء پس ماند تجارت خارجی را تشکیل داده و به لحاظ تسلط عامل نفت که بیش از هشتاد درصد عرضه ارز را تامین کرده، تنها به طور مقطعی و با سیاستگذاری هایی که بیشتر جنبه شعارگونه دارد مورد حمایت قرار گرفته و به دلیل نوسان شدید قوانین و مقررات ناظر بر این حیطه نه چندان امن به لحاظ حقوقی و قانونی، امکان ایجاد تحول ساختاری (که در کشورهای مشابه اتفاق افتاده است) پدید نیامده است بطوری که الگو و ترکیب صادرات و بازارهای آن در طی زمان، تغییر شایسته ای نداشته است. در حال حاضر قسمت عمده صادرات ایران به چین را نفت تشکیل می دهد لازم است در موافقتنامه های بازرگانی بر لزوم گسترش واردات چین از ایران بر اساس کالاهای غیرنفتی تاکید بیشتری صورت گیرد که همواره این کار نیز انجام می گیرد از آنجا که چین بازار نسبتاً جدید و ناشناخته ای برای ایران محسوب می شود اعزام رایزن بازرگانی برای شناخت فرصتهای تجاری و شناسایی نیازها و سلیقه های مصرفی در آن بازار ضرورت دارد. اعزام هیاتهای بازرگانی به چین و مطالعه بازار بطور حضوری و آشنا شدن با سبک مصرف و تقاضای مصرفی در آن بازار و نیز انجام فعالیت های بازار یابی و تبلیغاتی در آن بازار برای آشنا سازی مصرف کنندگان با کالاهای ایرانی گام مثبتی در راه یابی به آن بازار می تواند باشد.

کلمات کلیدی: صادرات، صادرات غیرنفتی، چین، واردات، رشد اقتصادی، تجارت بین الملل.

۱. مقدمه

سوداگران اولین دانشمندان و اقتصاددانانی بودند که به تجارت خارجی با دیدی مثبت مینگریستند سوداگران، آن را تنها و مکانیزم کسب ثروت و قدرت اقتصادی قلمداد میکردند. طبیعیون با تکیه بر شیوه "آزادی عمل" خواهان حذف کلیه موانع فرا راه مبادلات آزاد بین المللی شدند. کلاسیک ها آن را موتور محرکه توسعه اقتصادی خوانده و نئو کلاسیک ها در این مثبت اندیشی چنان پیش رفتند که عبارتهای معروف "تجارت کافی است و یا" "تجارت از عهده تمامی معضلات بر می آید" بیانگر نقش پیشرو و پر اهمتی است که این اقتصاددانان برای مکانیسم اقتصادی قائلند. در دیدگاه مقابل، منتقدین تجارت آزاد قرار دارند که در کل، تجارت را وسیله انتقال منابع و فرصتها از کشورهای پیرامون به مرکز و تخریب پایه های خود اتکایی تکنیکی در کشورهای پیرامون میدانند و همچنین مسأله تغییر رابطه مبادله به ضرر کشورهای در حال توسعه طی زمان مورد تاکید و